

Sygn. akt IV Ka 595/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2018 r.

sprawy J. P.

córki M. i B. z domu W.

urodzonej (...) w Ś.

oskarżonej z art. 234 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego J. N.

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 15 listopada 2016 r. sygnatura akt VI K 294/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 595/17

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy wniósł akt oskarżenia przeciwko J. P. oskarżając ją o to, że w dniu 18 marca 2015 roku w Ś., woj. (...), będąc uprzednio pouczoną o odpowiedzialności karnej za zawiadomienie organów ścigania o przestępstwie, wiedząc, iż nie zostało ono popełnione, do protokołu przesłuchania w charakterze osoby zawiadamiającej w sprawie (...) Prokuratury Rejonowej w Ś. podała nieprawdziwe okoliczności, tj. zawiadomiła o przestępstwie z art. 270 § 1 kk, fałszywie oskarżając J. N. o podrobienie jej podpisów na dwóch pokwitowaniach z dnia 02.02. 2015 r. i z dnia 04.02.2015 r. odbioru gotówki, działając na szkodę J. N.,

to jest o czyn z art. 234 kk

Wyrokiem z dnia 15 listopada 2016 roku (sygnatura akt VI K 294/16) Sąd Rejonowy w Świdnicy ;

I. Na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonej J. P. w zakresie czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 234 kk warunkowo umorzył na okres próby lat 2 (dwa);

II. Na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, tj. kwotę 170 złotych, ustalając wysokość wydatków poniesionych dotychczas przez Skarb Państwa na kwotę 70 złotych oraz opłaty na kwotę 100 złotych;

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zaskarżając wyrok w całości tj. w pkt I i II, zarzucając naruszenie przepisów art. 66 § 1 kk przez przyjęcie, że tak wina jak i społeczna szkodliwość czynu oskarżonej nie są znaczne i upoważniają Sąd do warunkowego umorzenia postępowania i tym samym do odstąpienia od wymierzenia oskarżonej zasłużonej kary, a podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonej stosownej kary, w tym orzeczenie na rzecz pokrzywdzonego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz zwrot kosztów postępowania.

Adwokat A. B., jako pełnomocnik pokrzywdzonego J. N. w związku z doręczonym w dniu 17.11.2017 roku uzupełnieniem uzasadnienia wyroku z dnia 15.11.2016 roku podtrzymał zarzuty apelacji w całości, a dodatkowo wskazał, iż :

1. wbrew stanowisku sądu I instancji konflikt oskarżonej z pokrzywdzonym powstał na tle ich życia prywatnego, a w sferze zawodowej do żadnego poczucia krzywdy czy oszustwa ze strony pokrzywdzonego nie było podstaw. Oskarżona należne jej wynagrodzenie w całości otrzymała, co potwierdziła własnoręcznym podpisem

2. brak jest także podstaw do przyjęcia, że oskarżona działała pod wpływem nie do końca przemyślanego impulsu, a w żadnym przypadku nie działała w stanie silnego wzburzenia, albowiem jej działanie było rozciągnięte w czasie, a kolejno podejmowane w różnych instytucjach oskarżenia wobec pokrzywdzonego na tyle odległe, że nawet ewentualne wzburzenie musiało minąć, a działanie spowodowane nieprzemyślanym impulsem mogła oskarżona wielokrotnie skorygować. Tymczasem oskarżona trwała w swym zamiarze i podejmowała coraz to nowe działania w celu zaszkodzenia pokrzywdzonemu. Jak już wskazano w apelacji oskarżona jest osobą z wyższym wykształceniem, której nie sposób odmówić działania z rozeznaniem i powinna była się zreflektować.

3. Korespondencja prowadzona przez oskarżoną i pokrzywdzonego w sprawie jednoznacznie wskazuje, iż oskarżona musiała zdawać sobie sprawę z bezzasadności swoich żądań finansowych i ewentualnych konsekwencji. Zdaniem pokrzywdzonego jej działanie cechowały niskie pobudki w postaci chęci zemsty z powodu rozstania się partnerów oraz uzyskania korzyści majątkowej (podwójnego wynagrodzenia). Ponadto oskarżona wyraźnie działała z premedytacją i wyrachowaniem kierując najpierw skargę do Inspekcji Pracy, a następnie do Sądu. Dopiero ekspertyza grafologiczna biegłego ujawniła bezprawne działanie oskarżonej.

4. Także zachowanie po popełnieniu przestępstwa wskazuje na upór i brak refleksji ze strony oskarżonej podważający przypuszczenie Sądu, iż jej warunki osobiste upoważniają do przyjęcia, że nie popełni przestępstwa w przyszłości. To oskarżona zdecydowała się na zaangażowanie wymiaru sprawiedliwości w sporze z pokrzywdzonym. Na uwagę zasługują wyjaśnienia oskarżonej z dnia 07.03.2016 roku z których wynika, że mimo wiedzy o posiadaniu przez pokrzywdzonego pokwitowań i wynikach ekspertyzy grafologicznej oskarżona nadal liczyła, że uda jej się zaszkodzić pokrzywdzonemu.

Sąd okręgowy zważył:

kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia odniosła ten skutek, iż koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Na początku poczynionych rozważań zauważyć należy, iż zredagowany w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wniosek apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonej stosownej kary, w tym orzeczenie na rzecz pokrzywdzonego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz zwrot kosztów postępowania, został sformułowany z naruszeniem zakazu określonego w art. 454§1 kpk. Stosownie bowiem do treści wymienionego

przepisu sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono lub warunkowo umorzono postępowanie

Uzasadnione zastrzeżenia budzi stanowisko sądu rejonowego, który uznał, iż w niniejszej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki określone w art. 66§1 kk pozwalające na warunkowe umorzenie postępowania. Stosownie do treści wskazanego przepisu sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Analiza przesłanek stopnia społecznej szkodliwości czynu określonych w art.115§2 kk, dokonana w sposób rzetelny, w realiach niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, iż trudno przyjąć aby społeczna szkodliwość czynu, którego popełnienie zarzucono i w efekcie przypisano J. P. mogłaby być uznana za nie będącą znaczną. Wskazać należy, iż jeżeli chodzi o rodzaj i charakter naruszonego dobra, to oskarżona naruszyła dobro jakim jest prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości, przy czym jej zachowanie miało też implikacje w zakresie dóbr osobistych J. N.. Jak wynika z ustaleń poczynionych przez sąd rejonowy w dniu 18 marca 2015 roku po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, za fałszywe oskarżenie i za powiadomienie organu o niepopelnionym przestępstwie J. P. powiadomiła organ powołany do ścigania przestępstw o niepopelnionym przestępstwie (a właściwie przestępstwach) polegającym na podrobieniu jej podpisów na dwóch pokwitowaniach odbioru gotówki z 2 lutego 2015 roku i 4 lutego 2015 roku przez J. N.. Na skutek złożonego zawiadomienia wszczęto postępowanie karne.

Tymczasem z opinii biegłego sądowego z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów P. W. przeprowadzonej w sprawie (...) Prokuratury Rejonowej w Ś. wynika, że dwa podpisy czytelne imienia i nazwiska „J. P. widniejące pod tekstem na dwóch pokwitowaniach z dnia 02.02.2015r. i z dnia 04.02.2015r. zostały nakreślone przez J. P., której wzory pisma przesłano do badań w charakterze materiału porównawczego. Nie można przy tym jednocześnie nie zauważyć, iż w toku prowadzonego postępowania J. P. nie powoływała się na okoliczność aby J. N. miał posiadać podpisane przez nią jakiegokolwiek pisma czy dokumenty in blanco.

Wobec jednoznacznego wydzwięku wniosków opinii biegłego zwrócić należy także uwagę na postać zamiaru i motywację oskarżonej oraz okoliczności popełnienia zarzucanego czynu, bowiem nadal negowała sprawstwo, a w toku prowadzonego postępowania nie wykazała żadnej refleksji. Pozostawanie w konflikcie z byłym partnerem nie może stanowić zatem uniwersalnego wytłumaczenia zachowania oskarżonej, zaś negatywny stosunek sprawcy do czynu wydaje się niezbędny przy rozważaniu warunkowego umorzenia postępowania.

Z uwagi na wskazane wyżej uchybienia zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu a sprawa wymaga ponownego rozpoznania przez sąd I instancji. Ponownie rozpoznając sprawę sąd I instancji weźmie pod uwagę przedstawione powyżej uwagi oraz dokona kompleksowej i zgodnej z dyspozycją art. 115§2 kk oceny stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego J. P. czynu a także dokona właściwej karnoprawnej oceny zachowania oskarżonej.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku (art.437§2 kpk).